

РЕШЕНИЕ

№ 89

гр. С., 06.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С. в публично заседание на трети февруари през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Румяна Б. Пенева

при участието на секретаря Даниела Ив. Илиева
като разгледа докладваното от Румяна Б. Пенева Търговско дело №
20255500900119 по описа за 2025 година

Предявени са субективно предявени осъдителни иски с правно основание чл.432, ал. 1 вр. чл. 511, ал. 1, т.1 във вр. с л.511, ал.3 КЗ и акцесорна претенция по чл. чл. 496, ал. 1 вр. чл.512, ал. 1 КЗ.

В исковата молба ищците Х. П. И. и П. М. И. посочват, че на 13.08.2022г. около 21,25 часа по двулентов, двупосочен път III - 6602, южно от село Б., община С. в посока от север на юг се движел лек автомобил „МЕРЦЕДЕС БЕНЦ“, тип 166, рег. № ** /британска регистрация/, управляван от М.В.М., с ЕГН: ***** със скорост 78 км/ч, при мокра асфалтова настилка. На километър 0 + 20 /6,46 метра преди знак В 26 - забранено движението със скорост по - висока от 40 км/ч/, водачът изгубил контрол върху управлението на автомобила, в резултат на което моторното превозно средство напуснало платното за движение и се преобърнало в крайпътната затревена площ, източно от платното за движение. Вследствие на произшествието, са пострадали пътниците в автомобила Б.П. М.а и М.П. М.. В деня на инцидента е загинал синът на ищците М.П. М..

Твърдят, че по този начин, на 13.08.2022г. на км 0+20 по път 6602 южно от село Б., община С., при управление на лек автомобил марка „МЕРЦЕДЕС БЕНЦ“, тип 166, рег. № ** /британска регистрация/, М.В.М., с ЕГН: ***** , е нарушил правилата за движение по пътищата: чл. 20, ал. 1 от ЗДвП, чл. 20, ал. 2 изр. 1 от ЗДвП, в резултат на което по непредпазливост е причинил смъртта на М.П. М. и средна телесна повреда на Б.П. М.А - престъпление по чл. 343а, ал. 1 б. „г“, вр. с чл. 343, ал. 4, вр. с ал. 3, пр. 4, б. „б“, пр. 1, вр. с ал. 1, б. „б“, пр. 2 и б. „в“, вр. с чл. 342, ал. 1, пр. 3 от НК и чл. 58а ал. 1, вр. с чл. 54 от НК. С Присъда №55/05.2023г., постановена по НОХД № 869/2023г. по описа на Окръжен съд-С., М.В.М., с ЕГН ***** е

признат за виновен в извършване на цитираното престъпно деяние, като са му наложени предвидените в закона наказания: две години и шест месеца лишаване от свобода, изпълнението на което е отложено за срок от четири години и лишаване от право да управлява МПС за срок от четири години. Присъдата на наказателния съд е влязла в законна сила на 24.10.2024г.

Посочват, че съгласно императивната разпоредба на чл. 300 от ГПК, влязлата в сила присъда на наказателния съд е задължителна за гражданския съд, който разглежда гражданските последици от деянието, относно това дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца. Обстоятелствата, установени с присъдата, а именно - настъпилото ПТП, виновността на водача на МПС - „МЕРЦЕДЕС БЕНЦ“, тип 166, рег. №** /британска регистрация/ - М.В.М., претърпените вреди и причинно - следствената връзка са безспорно установени, т. е. в конкретния случай е безспорно установено, че именно М.В.М., като водач на „МЕРЦЕДЕС БЕНЦ“, тип 166, рег. № ** /британска регистрация/ е извършител на процесното деяние, а също така, че при неговото извършване е управлявал процесното моторно превозно средство, с което е нарушил правилата за движение ЗДВП, цитирани по - горе.

Посочват, че в резултат на противоправното си деяние, водачът М.В.М. е причинил на ищците П. М. И. и Х. П. И. неимуществени вреди във формата на морални болки, страдания и психически дискомфорт от преждевременната, внезапна и невъзвратима загуба на починалия млад човек М.П. М. - син на ищците, с когото всеки от тях се е намирал в отношения на взаимна обич, доверие и привързаност и от когото е получавал синовна обич, внимание, разбиране и уважение и е осмислял техния живот.

Посочва се, че отношенията между всеки един от ищците и техния починал син са били много искрени, близки и сърдечни и неочакваната и внезапна смърт на детето им е предизвикала у тях изключително силни болезнени изживявания, чувства на безпомощност и отчаяние, силен емоционален срив. Майката и бащата са съкрушени от загубата на единствения си син М. и това, което им е останало след неговата смърт, е да слагат цветя на гроба му и да палят свещички за детето си. До трагедията, родителите и техният син са имали здрава емоционална и духовна връзка помежду си, подкрепяли са се взаимно, споделяли са всички радости и несгоди в живота си. Трагедията, която е сполетяла семейството е огромна, майката Х. и бащата П. буквално са рухнали и загубили смисъл в живота.

Посочват, че М. е бил техният единствен син, тяхна гордост и радост. Отгледали са го с много любов и внимание и възпитали като достоен, почтен и добър човек. Със сестра си - Б. - негова близначка са родени в България, три години по - късно се преместили в Кипър, а от 2011 г. се установили в Г., където живеят и към настоящия момент. Семейството е било много сплотено и задружно, винаги всички са живеели заедно и никога не са се разделяли. Двете деца са отглеждани с любов и внимание, в спокойна и уютна атмосфера.

Прекарвали са незабравими моменти на почивки в България, на екскурзии в Холандия, Австрия и други страни. М. имал много силна емоционална връзка с майка си Х.. Бил много привързан към нея от малък - доверявал ѝ се, съветвал се с нея, споделял всички свои преживявания, радости, успехи и проблеми. Х. познавала всички негови приятели, съученици, учители и преподаватели, помагала му в училище, ходила на родителски срещи. М. бил постоянно до майка си, когато дълго време не можела да вижда, поради операция на очите, давал сили и кураж на баща си след загубата на неговите родители. И към двамата ищци М. проявявал респект и уважение. П. и Х. били особено горди с него, като техен единствен син и като талантлив спортист, притежаващ завидни умения в областта на футбола. Баща му провокирал интереса на момчето към този спорт и го насърчавал да тренира. Купил му спортен екип и топка, записал го в елитен футболен клуб в Г., където високо оценили способностите на М., гласували му доверие и възлагали големи надежди на него. Момчето се развивало като отличен футболист. Родителите му го подкрепяли и насърчавали, били непрекъснато до своя син, присъствали на всичките му спортни изяви и състезания. Той бил тяхната гордост. Роднини, приятели, преподаватели и треньори били възхитени от М. и сестра му Б. - дисциплинирани, усмихнати, лъчезарни и възпитани млади хора, с добро поведение и уважение към всички. Децата на ищците били сочени като пример за подражание.

Посочва се, че преместването на семейството от България в Кипър и след това в Г., създадо на децата известни затруднения в училище - два пъти започвали първи клас - веднъж в Кипър, а после в Г., но независимо от усложненията и неудобствата, успели да се адаптират и успешно завършили средно образование в М.. М. бил много умно, любознателно и будно дете, проявявал интерес към чужди култури и цивилизации, но поради огромната си любов към спорта, избрал да кандидатства спортна журналистика. През септември 2022г. му предстоели обучителен курс и кандидат - студентски изпит, но не успял да реализира мечтите си.

Сочат, че внезапната, неочаквана и трагична смърт на сина им била изключително тежка загуба за тях. Тази трагедия им указала много неблагоприятно влияние - видимо се сринали, сякаш изведнъж остарели с години, макар че били още много млади, отчаяли се, загубили смисъл в живота. Ищците изпаднали в шок, не можели да повярват, че тяхното всеотдайно и любящо момче го няма, че никога няма да чуят гласа му, да го видят, да усетят присъствието му. Не били в състояние да правят нищо, да контактуват с хора, затворили се в себе си, нарушил се сънят им, безутешно плачели за своя син, изпадали в депресивни състояния. Намирали утеха, надежда и смисъл единствено в своята дъщеря Б. - близначката на М., но тя не можела да запълни изцяло празнотата в живота им. Често се връщали в България, за да посетят гроба на сина си. Направили му две паметни плочи - на мястото на произшествието и на гробищата.

Посочват, че внезапната, неочаквана и трагична смърт на този толкова

млад и талантлив човек - само на 18 години е тежка загуба не само за неговите близки, роднини и приятели, но и загуба за обществото, което е лишено от възможността да бъде част от спортните и житейски успехи на един талантлив млад спортист, достоен човек, умен и интелигентен младеж, на прага на жизнения си път, на когото по нелеп начин е отнето най - ценното човешко благо, а именно – живота.

Посочват, че загубата на дете и неговото преживяване от родители, с оглед естествената поредност, в която се очаква да се оттеглят от живота първо по - възрастните, а после - по-младите, съставлява от психологическа гледна точка едно от най - тежките житейски събития. Дори интензивността на страданието на родителя да намалее във времето, мъката остава до края на живота, в което отношение вредата е непоправима и материално неизмерима, което изисква определяне на обезщетение за неимуществени вреди в тези случаи по - високо, отколкото ако се касае до неимуществени вреди, търпени при телесни увреждания, дори когато последните са дали трайно отражение върху здравето, но без да прекъснат хода на живота. Ищците са преживели смъртта на детето си изключително тежко - съкрушени от загубата на единствения си син, отчаяни са и преживяват и понастоящем тежко смъртта на детето си, като не могат да се примирят с нея и това събитие много ги е променило - водят почти отшелнически начин на живот, нямат желание да контактуват с никого, много мъчително и болезнено изживяват тежката и невъзвратима загуба. Налага се да ползват специализирана помощ от психиатър и психолог.

Излагат, че е покосен един човешки живот, прекършени са всички мечти и надежди на една майка и един баща, свързани с техния син, изчезнал е смисълът на живота им. Загиналият е бил на много млада възраст - само на 18 години, а връзката с родителите му - здрава и силна. Налице са претърпени неимуществени вреди - болки и страдания от загуба на дете с изключително висок интензитет.

В молбата се посочва, че родителите на починалия М.П. М. - П. М. И. и Х. П. И. попадат в кръга от лицата, определени като лица, имащи право да получат обезщетение за претърпените от тях неимуществени вреди, причинени от смъртта на сина им в описаното ПТП. Претърпените неимуществени вреди от всеки един от ищците в резултат на описаното ПТП, оценяват на сумата от 250 000 лева за всеки един от тях. От тази сума, следва да се приспадне извънсъдебно изплатеното на всеки от ищците обезщетение от по 110 000 лева. С настоящата искова молба, се предявяват частични икове за сумата от по 90 000 лева от общо 140 000 лева допълнително обезщетение за всеки от ищците П. М. И. и Х. П. И..

Посочват, че съгласно разпоредбите на чл. 511, ал.1 т, 1 КЗ, "В случаите на настъпило застрахователно събитие на територията на Република България с участието на виновен водач, който управлява моторно превозно средство, което обичайно се намира в държава, чието национално бюро членува в

Съвета на бюрата, претенцията се обработва от кореспондента за територията на Република България на застрахователя на виновния водач, а съгласно чл.482, ал.1 КЗ, "Територия, на която обичайно се намира моторното превозно средство, е територията на държавата, където е издаден регистрационният номер на моторното превозно средство, независимо дали е постоянен, или временен.

Посочват, че към момента на извършване на деянието - 13.08.2022г., управлението от виновния водач М.В.М., с ЕГН; ***** лек автомобил „МЕРЦЕДЕС БЕНЦ", тип 166, рег. №** е регистриран във В.. В. е член на системата "Зелена карта", а нейното Национално бюро "Зелена карта" - MOTOR INSURERS' BUREAU, е член на Съвета на бюрата, състоящ се от 48 национални бюра, в това число и НББАЗ. Към датата на произшествието, процесният автомобил е застрахован по застраховка Гражданска отговорност на автомобилистите от английска застрахователна компания "Liverpool Victoria Insurance Company Limited, която има номиниран кореспондент за обработка на щети на територията на Република България, а именно - З., с ЕИК **.

Посочват, че към 19.10.2022г. всеки от ищите е предявил пред З., с ЕИК **, в качеството му на кореспондент на застрахователя на виновния водач, писмени застрахователни претенции по задължителна застраховка „Гражданска отговорност" на автомобилистите, към които са приложени всички документи, с които ищите са разполагали за настъпилото ПТП, включително съставения Констативен протокол за ПТП с пострадали лица вх. № 1228-10118-15.08.2022г. В претенциите изрично са посочени и банковите сметки, по които да бъде преведено определеното на всеки от претендиращите застрахователно обезщетение.

Посочват, че З., с ЕИК ** е получило претенциите на 19.10.2022г. С Уведомление изх. №346/16.01.2023г., изпратено по пощата и по имейл, е информирало ищите, че във връзка с претенциите им е образувана ликвидационна преписка №54383801-0203/22 и е поискало допълнителни документи. Документите са изпратени на кореспондента по имейл. З., с ЕИК **, действащо като кореспондент на застрахователя на виновния водач, е определило застрахователно обезщетение на всеки от ищите от по 110 000 лева, изплатени по банковите им сметки на 13.06.2023г.

Излага се, че ищите не са доволни от размера на определените им обезщетения, тъй като не могат да репарират адекватно реално понесените от тях болки и страдания от внезапната, неочаквана и нелепа загуба на техния син. Считат, че застрахователните обезщетения са занижени по размер и не съответстват на характера, интензитета, тежестта и продължителността на болките и страданията на ищите, както и на практиката на ВКС в аналогични случаи. На ищите не е заплатена и предвидената в закона законна лихва върху изплатените обезщетения от по 110 000 лева на всеки, от датата на претенцията - 19.10.2022г. - до деня преди плащането на сумите - 12.06.2023г.

Посочва се, че за ищците е налице правен интерес от завеждане на настоящите иски, с които претендират да им бъдат изплатени допълнителни обезщетения за неимуществени вреди, които да съответстват на реално причинените им болки и страдания, вследствие смъртта на техния единствен син против легитимирания, съгласно КЗ ответник, отговорен за възстановяване на вредите¹ причинени от виновния водач, ведно с дължимата законна лихва върху обезщетенията.

Считат, че допълнителни обезщетения от по 140 000 лева за всеки от ищците, от които претендират частично по 90 000 лева за репарирание на реално претърпените от родителите на загиналото дете неимуществени вреди - болки и страдания от смъртта на техния син - починал в резултат на ПТП на 13.08.2022г. е справедливо, предвид техния вид характер, интензитет и продължителност. На основание чл. 429, ал. 3, от КЗ вр. с чл.86 ал. 1 от ЗЗД претендират ответникът да заплати и дължимата законна лихва върху вече изплатените обезщетения от по 110 000 лева от 19.10.2022г. до 12.06.2023г. и върху допълнително претендираните с настоящите иски застрахователни обезщетения от по 90 000 лева /частични претенции от по 140 000 лева/, считано от датата на претенциите към кореспондента на застрахователя - 19.10.2022г. до окончателното изплащане на сумите.

Посочват, че законната лихва върху вече изплатените на ищците обезщетения за неимуществени вреди от по 110 000 лева за всеки от ищците е дължима, но не е заплатена за периода от застрахователната претенция - 19.10.2022г. до деня преди изплащането на обезщетенията - 12.06.2023г. и същата е в размер на 7948,90 лева за всеки един от ищците.

Излагат, че съгласно чл.513, ал.1 КЗ, в случаите на съдебен иск, произтичащ от застрахователно събитие по чл. 511, ал. 1 или 2, и при спазване на реда по чл. 511, ал. 3 КЗ бюрото е единствено процесуално легитимирано пред компетентния български съд, освен ако искът е предявен срещу застрахователя на виновния водач. Кореспондентът на този застраховател не е процесуално легитимиран по исковите по изречение първо. Ето защо, в случая пасивно процесуално легитимиран и надлежен ответник по предявените иски е НББАЗ.

Молят да се постанови съдебно решение, с което да бъде осъден СНЦ „Н.“, с ЕИК: **, със седалище и адрес на управление Област: С. (столица), Община: С., населено място: град С., п.к. ** да заплати на всеки един от двамата ищци П. М. И., с ЕГН ***** с постоянен адрес град С., ** и Х. П. И., с ЕГН ***** с постоянен адрес село П., община С. сумата от по 90 000 лева, частично от по 140 000 лева, представляваща допълнително застрахователно обезщетение над изплатеното такова в размер на 110 000 лева на всеки от тях за репарирание на реално претърпените от всеки от ищците неимуществени вреди - болки и страдания, вследствие на ПТП, настъпило на 13.08.2022г., при което е починал техният син М.П. М., ведно със законната лихва върху сумите, считано от 19.10.2022г. до окончателното им изплащане.

Молят да бъде осъден СНЦ „Н.“, с ЕИК: **, със седалище и адрес на управление Област: С. (столица), Община: С., населено място: град С., ** р-н С. бул./**, да заплати на всеки един от двамата ищци П. М. И., с ЕГН *****, с постоянен адрес град С., ** и Х. П. И., с ЕГН *****, с постоянен адрес село П., община С. сумата от по 7948,90 лв. на всеки от ищците, представляваща законната лихва върху вече изплатеното на всеки от ищците застрахователно обезщетение за неимуществени вреди от по 110000 лева, считано от датата на претенцията до кореспондента на застрахователя на виновния водач до деня преди изплащането на обезщетението 12.06.2023г.

Молят да бъде осъдено ответното дружество да заплати на ищците направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение, съгласно представения договор за правна защита и съдействие.

На основание чл.127 ал.4 ГПК посочват следната банкова сметка за плащане на всички дължими суми от ответника в полза и на ищците по делото: **, с титуляр П. М. И..

Посочват, че на основание чл. 83, ал. 1, т. 4 от ГПК производството по настоящото дело е освободено от държавна такса и разноски, а местно компетентният съд е определен, съобразно разпоредбата на чл. 115, ал. 2 от ГПК.

Молят на ищците да не бъдат възлагани разноски за съдебни експертизи.

В срока по чл.367 от ГПК по делото е постъпил отговор на исковата молба от ответника по делото СНЦ „Н.“, с който не оспорва валидността на застрахователното правоотношение, възникнало по силата на застрахователен договор по застраховка „Гражданска отговорност“, „Зелена карта“ за МПС - л.а. марка „Мерцедес“, модел „ML“ с британски регистрационен номер **, сключен със застрахователна компания „Л.“, валиден към датата на ПТП - 13.08.2022 г.

Не оспорват, че пред кореспондента на английския застраховател за територията на РБългария застрахователно дружество „Б.“ ЕАД ищците са завели извънсъдебни претенции по чл.380 от КЗ за изплащане на застрахователни обезщетения за търпените от тях неимуществени вреди от смъртта на сина им М.П. М., произтекла от ПТП на дата 13.08.2022 г.

Излага, че по заведените претенции на 12.06.2023 г. е извършено извънсъдебно плащане на обезщетения за неимуществени вреди в размер на 110 000 лева за всеки от ищците, което обстоятелство моли да се отдели като безспорно и ненуждаещо се от доказване по делото.

Не оспорва отговорността за реализиране на ПТП и произтеклия от него вредоносен резултат на водача на лек автомобил марка „Мерцедес“ с британски регистрационен номер ** - М.В.М. установена с влязла в законна сила присъда на ОС-С. № 55 от 05.12.2023 г., постановена по НОХД.№ 869/2023 г. по описа на съда.

Оспорва изключителната отговорност на водача на лек автомобил марка

„Мерцедес“, модел „ML“, с британски регистрационен номер ** - М.В.М. за настъпване на вредоносния резултат от ПТП, като твърди, че починалият М.П. М. е съпричинил претърпените от него телесни увреди, довели до смъртта му, като е пътувал в МПС без поставен обезопасителен колан, с което бездействие е съпричинил вредоносния резултат и сам е поставил в риск живота и здравето си.

Оспорва изцяло претърпяването на неимуществените вреди от ищците и причинно-следствената им връзка с процесното ПТП.

Посочва, че на този етап по делото не са ангажирани доказателства, установяващи претърпяването на неимуществените вреди, предмет на производството.

Оспорва истинността и съдържанието на представеното по делото Становище от семеен център „М.“, „Е.“ ЕООД, гр. С.. Счита, че същият документ не е събран по реда на ГПК, поради което не съставлява годно доказателство по делото.

Посочва, че евентуално, претендираното от ищците обезщетение за неимуществени вреди в размер на 250 000 лева, от които частично предявени по 90 000 (деветдесет хиляди) лева над изплатените извънсъдебно по 110 000 лева, е несъответно на търпените вреди и завишено, съобразно принципа за справедливост, заложен в чл. 52 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД), както и съобразно трайната съдебна практика по сходни на настоящия случаи към датата на ПТП.

Оспорва изцяло исковете за законна лихва, доколкото същите се явява акцесорни на главните и неоснователни, поради неоснователност на главните.

По делото е постъпила допълнителна искова молба от ищците, с която посочват, че изцяло поддържат предявената искова претенция, ведно с всички направени доказателствени искания в исковата молба, включително за допускане на гласни доказателства относно изградената дълбока и трайна емоционална връзка между ищците и техния починал син, както и относно характера, продължителността и интензитета на претърпените неимуществени вреди от ищците.

Оспорват като неоснователно и необосновано направеното възражение на ответника за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия син на ищците. Твърдят, че пострадалият М.П. М. е бил с поставен предпазен колан при възникване на ПТП. Посочват, че независимо от горното, дори и условно да се приеме, че пострадалият е бил без поставен предпазен колан, с оглед конкретния механизъм на процесното ПТП, смъртният резултат за сина на ищците е бил неизбежен и непредотвратим, дори и при правилно поставен предпазен колан. Това е така, тъй като: Лекият автомобил „МЕРЦЕДЕС БЕНЦ“, тип 166, рег. № ** /британска регистрация/ се е движил със скорост от около 78 км/ч при неблагоприятни метеорологични условия и пътна обстановка /дъжд и мокра пътна настилка/. Вследствие на

това, водачът му М.М. изгубил контрол върху управлението на автомобила, автомобилът напуснал платното за движение в ляво спрямо посоката, в която се е движил и преминал в насрещната пътна лента, след това напуснал платното за движение, преминал през източния затревен и кален банкет и навлязъл в отводнителен канал с денивелация около 2,5 м. Спускаяйки се по отводнителния канал, автомобилът се ударил с предна лява част в областта на предна лява гума в камък/скала / с размери: широчина около 0,65м и височина около 0,95 м/. В резултат на този удар, задните части на автомобила се отделили от земята, автомобилът се преобърнал едновременно по надлъжната и по напречната си оси през преден ляв ъгъл и леви врати през таван и паднал на дясната си страна, където на дясната задна седалка е пътувал пострадалият. В резултат на тези сложни ротационни завъртания на автомобила през таван около надлъжната и напречната му оси, са последвали деформации в обема на купето на МПС, които са ограничили свободното пространство на тялото на пострадалия и в резултат на контактуването с тях, М.П. е получил травматичните увреждания, довели до леталния му изход. Леталният изход на пострадалия е бил непредотвратим и неизбежен, както поради настъпилите деформации в обема на купето на автомобила, така и предвид сложния механизъм на произшествието, включващи сложни ротационни преобръщания на автомобила и силни удари, при които движението на главата и шията на пострадалия не са ограничени, а свободни и при поставен обезопасителен колан.

В обобщение се посочва, че ползването или не на обезопасителен колан от страна на пострадалия М.П. М. при конкретното ПТП, не предопределя и не обуславя неговата смърт. Тя е била неизбежна, неминуема и непредотвратима. В този смисъл, считат, че не е налице пряка и еднозначна причинно-следствена връзка между непоставянето на колана и настъпилия вредоносен резултат - смъртта на М.П.. Налице е трайна и константна съдебна практика, според която приносът не може да бъде зачетен, ако е само предполагаем /вероятен/. При липса на доказан принос на пострадалото лице и то при условие на пълно и главно доказване, приложението на чл.51 ал.2 ЗЗД е недопустимо /в този смисъл Решение № 71/14.07.2016г. по т.дело № 1241/2015г, по описа на ВКС. I т.о.; Решение № 98/29.06.2016г. по т.д. № 1499/2015г, ВКС I т.о./

Посочват, че възражението за съпричиняване на вредоносния резултат е неоснователно и необосновано.

Излагат, че ответникът оспорва претърпяването на неимуществените вреди от ищците и причинно - следствената им връзка с процесното ПТП, без да излага съществени доводи и аргументи.

Заявяват, че поддържат изцяло всички описани в исковата молба болки и страдания, претърпени от ищците от загубата на техния син. Неимуществените вреди, причинени на ищците са значителни по обем, в особено голям размер, с изключително висок интензитет и засягат предимно

емоционално - психическото им състояние. Молят да се има предвид, че загубата на дете и неговото преживяване от родители, с оглед естествената поредност, в която се очаква да се оттеглят от живота първо по - възрастните, а после - по-младите, съставлява от психологическа гледна точка едно от най - тежките житейски събития. Дори остротата и интензивността на страданието на родителя да намалее във времето, мъката остава до края на живота и в този смисъл вредата е непоправима и материално неизмерима, което изисква определяне на обезщетение за неимуществени вреди в тези случаи по - високо, отколкото ако се касае до неимуществени вреди, търпени при телесни увреждания, дори когато последните са дали трайно отражение върху здравето, но без да прекъснат хода на живота.

Твърдят, че ищците не са превъзмогнали смъртта на детето си, не могат да се примирят с нея и това трагично събитие е довело до тежка житейска криза, която с времето се задълбочава.

Твърдят, че причинно - следствената връзка между претърпените от ищците вреди и виновното и противоправно поведение на водача на МПС - „МЕРЦЕДЕС БЕНЦ“, тип 166, рег. № **/британска регистрация/ - М.В.М., причинил процесното ПТП са безспорно установени от влязлата в сила присъда на наказателния съд.

Молят да се има предвид, че ответникът не оспорва извънсъдебно платените на ищците обезщетения за неимуществени вреди от кореспондента на английската застрахователна компания - ЗД „Б., с което признава претърпяването на неимуществени вреди от ищците и връзката на тези вреди с процесното ПТП.

Посочват, че претенциите на ищците не са завишени по размер и са изцяло съобразени с принципа за справедливост, заложен в чл. 52 от ЗЗД, както и с константната съдебна практика в аналогични случаи.

Излагат, че неоснователни са възраженията на ответника относно законната лихва. На основание чл. 429, ал. 3, от КЗ вр. с чл. 86 ал. 1 от ЗЗД, НББАЗ следва да заплати на ищците дължимата законна лихва върху вече изплатените обезщетения от по 110 000 лева от 19.10.2022г. до 12.06.2023г. и върху допълнително претендираните с настоящия иск застрахователни обезщетения от по 90 000 лева /частични претенции от по 140 000 лева/, считано от датата на претенциите към кореспондента на застрахователя - 19.10.2022г. до окончателното изплащане на сумите.

Ответникът е депозирал по делото допълнителен отговор, с който поддържа всички възражения, оспорвания и доказателствени искания, заявени с отговора на исковата молба, респективно оспорва всички изложени в допълнителната искова молба твърдения и възражения.

Поддържа всички направени оспорвания, изложени в първоначалния отговор.

Посочва, че е неоснователно наведеното твърдение от ищците с

допълнителната искова молба, че причинно-следствената връзка между твърдените неимуществени вреди и виновното противоправно поведение на водача на МПС, причинил ПТП, от което е произтекла смъртта на М.П. е била установена от наказателния съд. Предмет на делото пред наказателния съд е поведението на водача на МПС, довело до реализиране на вредоносното събитие.

Посочва, че съгласно чл. 300 от ГПК влязлата в сила присъда на наказателния съд е задължителна за гражданския съд, който разглежда гражданските последици от деянието, относно това, дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца. Установяването на конкретни вреди по вид и тежест, тяхното претърпяване от ищците в причинна връзка с претърпяната от тях лична загуба - смърт на дете следва да бъде установена пред гражданския съд, разглеждащ последиците от деянието при условията на пълно и главно доказване.

Допълнително посочва, че ответникът не е оспорил причинно-следствената връзка между ПТП и произтеклата от него смърт на М.П. М., а причинно-следствената връзка между твърдените неимуществени вреди по вид и тежест като претърпени от ищците в причинна връзка с ПТП и настъпилата от него смърт на сина на ищците.

Посочва, че неоснователно е наведеното с допълнителната искова молба твърдение, че тъй като ответникът по делото не оспорва извънсъдебното плащане по заведената пред кореспондента на чуждестранния застраховател щета, то той признавал претърпяването на неимуществените вреди от ищците и връзката им с ПТП.

Сочи, че по делото ответникът е оспорил изрично предявените искове по основание, т.е. не е признал иска по основание.

Отделно посочва, че резултатът от извънсъдебното производство по обезщетяване на процесните вреди, развило се пред кореспондента на чуждестранния застраховател ЗАД „Б.“ не осъществява признаците на извънсъдебно признание на исковете, което да бъде счетено от съда за надлежно доказателство, установяващо основателността на предявените искове по делото. Това твърдение на процесуалния представител на ищците противоречи на основно процесуално правило в производството по обезщетяване на вреди, доказването на вредите по вид и тежест при условията на пълно и главно доказване от страната, която ги твърди.

Поддържа заявеното с отговора на исковата молба при условията на евентуалност оспорване на претендираните по делото обезщетения като завишени, съобразно принципа за справедливост по чл.52 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД), както и съобразно трайната съдебна практика по сходни на настоящия случай към датата на ПТП и несъответни на търпените от ищците вреди.

Поддържа оспорването на дължимостта на претендираната върху

обезщетенията законна лихва, поради акцесорния характер на исковете и неоснователност на главните искове.

Съдът като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и като взе предвид становищата и доводите на страните намира за установено следното:

Съдът приема за безспорно обстоятелството, че на 13.08.2022г. около 21,25 часа по двулентов, двупосочен път III - 6602, южно от село Б., община С. в посока от север на юг се движел лек автомобил „МЕРЦЕДЕС БЕНЦ", тип 166, рег. № ** /британска регистрация/, управляван от М.В.М., с ЕГН: ***** със скорост 78 км/ч, при мокра асфалтова настилка. На километър 0 + 20 /6,46 метра преди знак В 26 - забранено движението със скорост по - висока от 40 км/ч/, водачът изгубил контрол върху управлението на автомобила, в резултат на което моторното превозно средство напуснало платното за движение и се преобърнало в крайпътната затревена площ, източно от платното за движение. Вследствие на произшествието, са пострадали пътниците в автомобила Б.П. М.а и М.П. М., който е загинал в резултат на описаното ПТП ПТП.

Отговорността за реализиране на ПТП и произтеклия от него вредоносен резултат на водача на лек автомобил марка „Мерцедес“ с британски регистрационен номер ** - М.В.М. е установена с влязла в законна сила присъда на ОС-С. № 55 от 05.12.2023 г., постановена по НОХД № 869/2023 г. по описа на съда.

Към датата на ПТП – 13.08.2022 г. л.а. марка „Мерцедес”, модел „ML“ с британски регистрационен номер **, е бил застрахован в застрахователна компания „Л.” по застраховка „Гражданска отговорност“, „Зелена карта“ за МПС.

Ищците завели извънсъдебни претенции по чл.380 от КЗ за изплащане на застрахователни обезщетения за търпените от тях неимуществени вреди от смъртта на сина им М.П. М. пред кореспондента на английския застраховател за територията на РБългария застрахователно дружество „Б.“ ЕАД, получени от застрахователя на 19.10.2022г. С Уведомление изх. №346/16.01.2023г., изпратено по пощата и по имейл, посочаното застрахователно дружество е информирало ищците, че във връзка с претенциите им е образувана ликвидационна преписка №54383801-0203/22 и е поискало допълнителни документи. Документите са изпратени на кореспондента по имейл. З., с ЕИК **, действащо като кореспондент на застрахователя на виновния водач, е определило застрахователно обезщетение на всеки от ищците от по 110 000 лева, изплатени по банковите им сметки на 13.06.2023г.

В случая не се спори, че ищците П. М. И. и Х. П. И. са предявили пред З., с ЕИК **, в качеството му на кореспондент на застрахователя на виновния водач, писмени застрахователни претенции по задължителна застраховка

„Гражданска отговорност" на автомобилистите, получена от застрахователя на 19.10.2022 г.

С оглед изясняване на спора от фактическа страна, по делото е назначена комплексна съдебномедицинска и автотехническа експертиза, чието заключение не е оспорено от страните и се възприема от съда. Въз основа на събраните доказателства вещото лице – автоексперт е установило, че механизмът на ПТП е следният:

На 13.08.2022 г., около 21:25 часа, на път Ш 6602, източно от с. Б., в посока от север на юг, със скорост около 81 км/ч се е движил лек автомобил л.а. Мерцедес МЛ 350 с рег. № **, управляван от М.В.М.. В автомобила са пътували Б. М.а - отпред до водача и М. М. - на задна дясна седалка. Било е тъмната част на денонощието. Времето е било дъждовно, а пътната настилка била мокра. На км 0⁺²⁰ водачът е загубил контрол над МПС и е напуснал платното за движение наляво по посока на движението си. Автомобилът е преминал през източния банкет, навлязъл е в скат на отводнителен канал с денивелация от около 2,50 м. На около 29,00 м - 29,50 м южно от ориентира 01 и на около 17,50 м - 18,90 м източно от западната граница на платното за движение е настъпил удар на предна лява част на МПС в областта на предно ляво колело в камък или част от скала с размери 0,95 м /височина/ и 0,65 м /широчина. В резултат на този удар, задните му състави са се отделили от земната повърхност и автомобилът се е завъртял едновременно около вертикалната и хоризонталната си ос обратно на часовата стрелка, (през преден ляв ъгъл и леви врати през таван). Автомобилът е продължил движението си в посока югоизток и се е установил в покой на 5,95 м от мястото на удара, разположен на десните си странични състави, с предна част насочена на северозапад, така както е описан в протокола за оглед и е нанесен в мащабната скица. В резултат на ПТП е настъпила смъртта на М. М., а на Б. М.а и на водача са нанесени травматични увреждания. Нанесени са материални щети на автомобила.

Според автоексперта, описаният механизъм на ПТП, напълно съответства с установения в наказателното производство.

Силите, действащи на тялото на пострадалия разглеждани в подвижната координатна система на автомобила, са преносни, центробежни и кориолисови инерционни сили. В конкретната ситуация доминиращи са преносните инерционни сили, които се дължат на големите преносни ускорения на масовия център на автомобила по време на удара в камъка/част от скала. В случая, при удара, възникналата преносна инерционна сила за тялото на пострадалия, е насочена напред и малко на ляво за автомобила, под ъгъл в рамките на 2° до 3° спрямо надлъжната ос на автомобила. Направеният в експертизата анализ определя, че преносна инерционна сила при удара в камъка/част от скала ще се стреми да измести тялото на пострадалият пътник основно напред и значително по-малко на ляво. В този случай, при наличие на поставен обезопасителен колан, той предотвратява свободното движение на тялото в тази посока, а ако е без поставен предпазен колан - тялото се движи свободно в тази посока.

След удара, задните състави на автомобила са се отделили от земната повърхност и той се е завъртял едновременно около вертикалната и хоризонталната си ос обратно на часовата стрелка, (през преден ляв ъгъл и леви врати през таван), след което се е установил в покой разположен на десните си странични състави. При това движение на автомобила, ако пострадалият е пътувал с поставен предпазен колан, горната част на тялото му ще се измести първо наляво, после надясно, но при преобръщането ще остане закрепено на седалката. Ако пострадалият е пътувал без поставен предпазен колан, още при първоначалния удар, тялото му ще се измести свободно напред и малко наляво, след което ще е налице свободно движение в купето на автомобила, поради което е трудно да се опише точното му движение.

При условията на правилно поставен предпазен колан не може да се определи конкретна стойност на технически възможното отклонение на тялото на пострадалия от седалката в посока напред, тъй като от значение са много фактори - ръст и тегло на пострадалия, близостта на седалката и облегалката на водача към задната седалка, позицията на тялото към момента на удара, и др., но във всички случаи предпазният колан би задържал тялото така, че да не бъде отхвърлено свободно напред към мястото на удара от инерционните сили. Максималното възможно отклонение на водача при поставен предпазен колан, трябва да е такова, че горната част на тялото и главата му да не достигнат свободно до облегалката на предната седалка.

Установено е, че автомобил Мерцедес МЛ 350 с рег. № ** е снабден фабрично с триточкови инерционни предпазни колани за мястото на водача, мястото на пътника на предна лява седалка и пътниците на задната седалка вляво и вдясно. За пътника на задната седалка по средата, предпазният колан е двуточков. Автомобилът е снабден фабрично и с въздушни възглавници за водача и за пътника отпред. Има въздушна възглавница за коленете на водача, странични въздушни възглавници в облегалките на предна лява и предна дясна седалка, както и въздушни възглавници тип „Завеса“ от двете страни. При установения механизъм на ПТП, в купето на МПС са се активирали предните въздушни възглавници (лява за пътника и дясна за водача), въздушната възглавница за коленете на водача, както и двете странични възглавници тип „Завеса“.

Становището на вещите лица е, че в случай, че пострадалият е бил обезопасен с правилно поставен обезопасителен колан и активирани въздушни възглавници тип завеси, не биха настъпили телесни повреди от същия вид и тежест.

От приложената по делото съдебномедицинска експертиза на труп №145/2022г., издадена от д-р Т. на 14.08.2022г. се установява, че при процесното ПТП пострадалият М.П. М. е получил: черепномозъчна травма/разкъсноконтузни рани на устните на устата, счупвания на носните кости, килийчестата кост и черепната основа, кръвоизлив в меките мозъчни обвивки/. Установени са вдишана в белите дробове кръв, оток на мозъка и белите дробове, охлузвания на левият лакът и двете подбедрици.

Като причина за смъртта на М.П. М., ЕГН ***** съдебният лекар е записал: черепномозъчна травма, усложнена с вдишване на кръв в белите дробове.

Според съдебномедицинската експертиза, изготвена на база извършената обдукция, директната причина за настъпване на смъртта е асфиксия /задушаване/ във вдишаната в дихателните пътища кръв, което чисто технически не се покрива със значението на думата травма. Факт е, че без описаните травми не би имало предпоставки за настъпване на задушаване, а именно поради черепномозъчната травма пациентът не е бил в съзнание и съответно неспособен да промени положението на тялото и главата си и да не позволи попадане на кръв в дихателните пътища, както и счупванията на носните кости и етмоидалната /килийчестата/ кост са осигурили достатъчното

количество кръв, което да бъде вдишано и да блокира достъпа на въздух до алвеоларните стени.

При вътрешния оглед съдебният лекар е записал: „... На черепната основа в областта на покрива на лявата очница и решетъчната пластинка се намериха дискретни пропуквания“ Т.е. касае се за фрактура в областта на черепната основа. Експертът посочва, че е възможно след счупването на носната кост при директен удар да се получи счупване на решетъчната кост и по -късно силата на удара да се разпространи към най - слабата зона в черепа - черепната основа. Счупването на основата на черепа е по индиректен механизъм. Счупването на черепната основа е много сериозна травма, често свързана с увреждане на мозъка, мозъчните обвивки и големите кръвоносни съдове. Рискът включва масивен кръвоизлив, мозъчен оток, инфекции /менингит/ и дихателни нарушения, ако пострадалият е изпаднал в кома и дълго пролежава в интензивно отделение може да се разгърнат такива усложнения.

Според експертизата, счупването на основата на черепа може да бъде конкретна /непосредствена/ причина за смърт, ако е довело директно до фатални усложнения - например тежко мозъчно увреждане, кръвоизлив, увреждане на жизненоважни центрове или съдове.

Вдишването на кръв не е самостоятелна първопричина, а механизъм /непосредствена причина за смърт /асфикция/, която обикновено е следствие от друго увреждане /напр. травма, разкъсване на съдове, операция/.

Заключението на съдебния медик е, че основна причина за смъртта е първичното увреждане /напр. черепно-мозъчна травма със счупване основата на черепа/. Непосредствена причина - това, което директно е довело до смъртта е настъпилата асфикция от вдишване на кръв в белите дробове. Като заключение за механизъм на смъртта се посочва: асфикция, кръвозагуба, мозъчен оток и т.н.

В съдебно заседание съдебният автоексперт е пояснил, че ако пострадалият е бил с поставен предпазен колан, главата му не би достигнала до тавана и съответно до предната част на автомобила. Коланът е напълно ефективен, даже при скорости до 60/км.ч., когато няма деформации на купето, когато има деформации на купето в зависимост от вида на деформациите, силата на удара, много често независимо от предпазния колан настъпват, но в конкретния случай това няма отношение.

Становището на съдебния медик, изразено в съдебно заседание, е, че ако пострадалият е бил с ограничено движение, т.е. ако в момента на удара е бил с поставен предпазен колан, тези вреди не би трябвало да настъпят тези вреди по вид и тежест, особено предвид уточнението, че купето на автомобила е изцяло обезопасено. До голяма степен поставеният обезопасителен колан е спасил живота на пътуващите в предната част на автомобила, за които има обективни данни, че са били с поставен колан и са претърпели значително по-леки телесни увреди. В протокола за аутопсия няма обективни данни за

остатъчни типични трасологични следи от колан по тялото на починалия.

От заключението на приетата по делото съдебно психолого-психиатрична експертиза се установява, че след внезапната и неочаквана загуба на М.П. М. на 13.08.2022 г., вследствие процесното ПТП, са настъпили съществени промени в начина на живот на семейството. Бащата на момчето - П. И. споделил с експертите, че се е наложило да напусне работата си като тест шофьор. В момента се занимавал с почистване на промишлени и жилищни помещения, което било тежка и много често неприятна работа. През почти цялата 2023 година и двамата ищци са били в отпуск по болест. В края на 2023 г. по настояване на П. И. семейството се е преместило да живее в друго населено място. Самият ищец посочва, че за него най-прекрасният град за живеене бил М. и много му харесвало там, обаче тъй като всичко му напомняло за сина му, било непоносимо да продължи да живее там. Определят, че работоспособността им съществено намаляла и към момента все още била по-малка в сравнение с времето преди загубата на сина им.

Майката - Х. И. споделила с експертите, че се чувства непрекъснато тъжна, постоянно плаче, вече не усещала удовлетворение от нищо. Няма нищо, за което да се надява за в бъдеще, загубила и желание за социални контакти. Била раздразнителна през повечето време. Имала големи затруднения при вземането на решения, в сравнение с преди. Отнемало ѝ значително повече усилия, за да свърши каквото и да е. Уморявала се лесно от почти всяко нещо. Апетитът ѝ бил значително намалял, била отслабнала с около 6 килограма. Сънят ѝ бил неспокоен, будела се по няколко пъти на нощ. Често не можела да заспи отново и оставала будна до сутринта.

П. И. сподели, че се чувства тъжен постоянно. В сравнение с времето преди загубата на сина му: плачел повече, бил по-раздразнителен, имал по-малко желание за социални контакти, по-често отлагал вземането на решения, отнемало му значително повече време, за да започне или свърши нещо. Не можел да се радва на нещата от живота така, както преди. Съобщавал за нарушение на съня - често се будел в малките часове на нощта, няколко часа преди времето за ставане и след това не можел да заспи до сутринта. Лесно се уморявал от почти всяко нещо. Апетитът му бил намалял значително и е загубил около 5 килограма от теглото си.

След загубата на сина им ищците са се изолирали от близки и приятели, не са имали никакво желание за социални контакти. П. И. споделил, че от лятото на 2025 г. е започнал да се вижда с приятели от време на време. Х. И. продължавала да се изолира от света около нея и да няма желание за социални контакти.

При проведените обективно и психологично изследване експертите са установили, че при П. И. се наблюдава висока тревожност, а при Х. И. - много висока тревожност. В резултат от загубата на сина им, съпружеските отношения на ищците са се влошили вследствие на емоционално дистанциране един от друг поради скръбта на всеки от съпрузите; различният начин, по

който всеки от тях преживява загубата на сина им; самообвинението на П. И., че не се справя като „глава на семейството“, защото не може да помогне на съпругата и дъщеря си да преодолеят мъката. Според експертите, това обстоятелство допълнително увеличава тревожността при П. И. - към неговата лична скръб за сина му се добавя мъка и страдание за състоянието на съпругата и дъщеря му и за силно влошените съпружески отношения. Обстоятелства, които допълнително увеличават тревожността на Х. И. са, че към нейната лична скръб за сина ѝ се добавя мъка и страдание за състоянието на дъщеря ѝ и за силно влошените отношения със съпруга ѝ.

Х. И. се намира едновременно в следните етапи на траурната загуба на родител, чието дете е загинало при ПТП - отричане, гняв и търсене на вина, договаряне, депресия и отчаяние, дезорганизация и „мозъчна мъгла“. Наблюдава се, че емоционално и психически се съпротивлява на приемането, че синът ѝ е починал и реорганизация на ежедневието си, така че да намери нов смисъл и мотивация да живее, а не просто да съществува физически.

П. И. се намира едновременно в следните етапи на траурната загуба на родител, чието дете е загинало при ПТП - гняв и търсене на вина, договаряне, депресия и отчаяние, дезорганизация и „мозъчна мъгла“. Наблюдава се, че емоционално и психически не е готов и е далеч от приемането, че синът му е починал и реорганизация на ежедневието си. По някакъв начин е успял да премине в достатъчна степен през етапа отричане (без да е напълно преживян), така че в средата на 2025 г. да започне да прави малки промени в ежедневието си (като това да започне да се вижда с приятели от време на време). И то не защото има лична мотивация и желание за това, а защото иска да помогне и да даде пример като „глава на семейството“ на съпругата и дъщеря си. Намерил е мотивация и нов смисъл да започне да прави реорганизация на ежедневието си, в това, състоянието на съпругата и на дъщеря му да започне да се подобрява, отношенията със съпругата му да бъдат отново хармонични и любящи, дъщеря му да започне да учи висше образование, да има квалифицирана работа, да има социални контакти и да се радва на живота, да създаде семейство. Според експертната, в момента семейството живее физически заедно, но емоционално са много далеч един от друг, защото всеки се е изолирал в собствената си скръб. Мотивацията на ищеца е да събере емоционално семейството си. Също така знае, че когато състоянието на дъщеря му започне да се подобрява, това ще се отрази благоприятно на състоянието на съпругата му и ще намали тревожността ѝ. А когато дъщеря им Б. М.а види, че състоянието на майка ѝ се подобрява и тя започва да се връща към живота, това би я мотивирало самата тя да започне по-активно да се връща към живота.

Според експертната, от средата на 2025 г. ищите се чувствали малко по-добре /по тяхна преценка/. Обясняват си го с това, че по-същото време са започнали да работят повече и голямата ангажираност ги разсейвала от траурните мисли. По-голямата физическа активност, според експертната, може да спомогне за някакво вентилиране и намаляване на негативните

емоции. Обаче това, което има по-голямо и съществено влияние е мотивацията на ищеца да помогне и даде пример на съпругата и дъщеря си. Малката мотивация при един от членовете на семейството води до малка промяна в ежедневието на цялото семейство, която малка промяна от своя страна има свойството да започне прогресивно да увеличава мотивацията на всички в семейството.

Според експертизата, тази повишена мотивация би могла да стимулира двамата ищци към настоящия момент да започнат медикаментозно лечение и психотерапия, за да може да започне процесът на приемане на обстоятелството, че синът им е починал. Експертизата посочва, че това би спомогнало по-активно да се случва процесът на реорганизацията на настоящото ежедневието, в което синът им вече не съществува и не участва. Двамата родители не биха спрели да скърбят за сина си, само биха могли да се научат да интегрират загубата му в новата си реалност и да намерят начини да почитат паметта на детето си.

Според експертизата, ищите не биха могли да се възстановят напълно психически и емоционално, като ще продължава да има последици от загубата на сина им върху психиката на всеки един от тях. Това, което максимално би могло да се постигне е приемане на обстоятелството, че синът им е починал. Експертите заключават, че предвид фамилията модел и при двамата за влагане на всички усилия и целия смисъл на живота в максимално обгрижване на децата в семейството, по-възможно е да не може напълно да се случи процесът на приемане на загубата на М. М.. Ищите биха могли да намерят мотивация и нов смисъл да реорганизират ежедневието си - да увеличат социалните си контакти, да могат да се радват на дъщеря си, да могат отново да се радват на семейни празници като Коледа и Великден, които в момента увеличават още повече тяхната мъка.

По информация от ищите лечението, което са провели е следното: всеки от тях - психотерапия в продължение на два месеца през есента на 2022 г. Около месец след спирането на психотерапията Х. И. е била прегледана от психиатър в Г., който е назначил медикаментозно лечение, което тя е провела в продължение на два месеца. След това на 26.04.2023 г. е била прегледана от психиатър в гр. С., приемала е предписаното лечение няколко месеца.

За ищите не е било възможно да започнат и поддържат регулярно във времето каквото и да е лечение поради спецификите на траурна загуба на дете при ПТП. Скръбта обикновено е по-интензивна, в резултат на което родителите често отказват медикаментозно лечение и психотерапия поради комплекс от психологични и етични причини. При Х. И. това са - страх от "забравяне" или "предателство", чувство за вина (вината на оцелелия), нужда от пълен контрол върху скръбта, стигма и недоверие към терапията, желание за "автентично" преживяване, липса на енергия и смисъл. При П. И. това са - страх от "забравяне" или "предателство", чувство за вина (вината на оцелелия), нужда от пълен контрол върху скръбта, стигма и недоверие към

терапията, желание за "автентично" преживяване, липса на енергия и смисъл.

Експертизата посочва, че обикновено при траурна загуба и посттравматично стресово разстройство хората нямат мотивация и воля за лечение. Причините за това биват дълбоко вкоренени в биологичните и психологически промени, които настъпват след травмата: емоционално вцепеняване и апатия, вина и самонаказание, когнитивни промени (мозъчна мъгла), избягването като симптом, усещане за необратимост, вторична загуба на идентичност, физическо изтощение.

Според експертизата, ако двамата ищци бяха продължили психотерапията, която са започнали през м. септември 2022 г., биха могли да са достигнали до някаква степен на преминаване през етапите на траурната загуба на дете при ПТП. По отношение на психичното и емоционално възстановяване е необходима продължителна психотерапия, често години наред. Има много обективни и субективни фактори, които влияят на терапията, поради което често не е възможно пълно психично и емоционално приемане на загубата на дете при ПТП. Би могло да бъде постигнато определено ниво на психична и емоционална стабилност, намаляване на негативните последици и формирането на стратегии за справяне със ситуации, които напомнят психичните травми и връщат спомена за тях.

Според експертизата, към настоящия момент ищците биха могли да започнат медикаментозно лечение и психотерапия, поради това че в средата на 2025 г. е започнала лека промяна. Ищецът е успял по някакъв начин да намери мотивация и сили в себе си, за да помогне на съпругата и дъщеря си, като предприеме малки промени в ежедневието си. Това не е закономерно и не е сигурно, че би се случило три години след загубата на М. М.. По-голямата вероятност всъщност е всички в семейството да продължат да потъват в скръбта си и състоянието им да се влошава прогресивно, отколкото с времето да започнат да се подобряват. Мотивацията и усилията на П. И. са успели да задвижат процеса на подобряване на психичното и емоционалното състояние при него и при дъщеря му. Лекото завръщане към социални контакти може да изглежда като нещо малко, дори незначително, обаче предвид състоянието на траурна загуба при П. И. и Б. М.а това е съществена промяна, която би могла да доведе до по-голямо подобрене. Към настоящият момент промяната при Х. И. е, че е успяла да спре редовната употреба на алкохол, като все още не се наблюдава друго подобряване на психичното и емоционалното ѝ състояние. По-вероятно е спирането на употребата на алкохол, да е в резултат от лекото подобрене при дъщеря ѝ, отколкото - от някаква степен на преживяване на траурната загуба на сина ѝ.

Според експертите, налице са обективни данни за предписано и проведено от лекуващ специалист лечение на ищцата във връзка с психологичното ѝ състояние - от д-р Радка Джелебова. Липсват обективни данни за проследяване на психичното състояние. За да се справи с изживяванията е прекалявала с алкохол, но понастоящем липсват данни за

разстройство вследствие употреба на алкохол. Ищцата Х. И. заявява, че използва работата си като средство да не мисли постоянно за загубата на сина си. Ищецът П. И. е провеждал само психологични консултации (включително и в Г.), но представя информация само от България.

С оглед установяване на релевантните факти и обстоятелства по делото са събрани гласни доказателства.

В качеството на свидетели по делото показания са дали Н.Н.Т., С.К.П. и И. Г. Г., които са дългогодишни близки приятели на ищците. Впечатленията на свидетелите са, че семейството е било много сплотено. Родителите влагали цялото си време, енергия и любов в отглеждане на починалото си дете М. и неговата сестра-близначка Б.. Семейството емигрирало в Кипър, когато децата били на 3-4 години, първи клас изкарали в Кипър. После отишли да живеят в Г. за по-добър живот и образование на децата си. Заради езика се наложило М. да изкара два пъти първи клас – един път в Кипър, после в Г.. Поради смяната на средата детето било много притеснително като малко и трудно намирало приятели. Родителите вложили много усилия в отглеждането и намирането на социална среда за сина си. Майката работела почасово, за да бъде на разположение на децата си, когато имат нужда от нея. М. тренирал футбол, като баща му тренирал техния отбор в свободното си време. Като пораснал, М. бил опора на родителите си и те разчитали на неговата помощ и подкрепа. През 2015 г. ищцата претърпяла операция. М. и сестра му се грижели за майка си. Били опора на баща си, когато починали неговите родители. Поради интереса си към футбола и за да бъде полезен на отбора, трениран от баща му, М. решил да учи спортна журналистика, но не могъл да се яви на приемните изпити, тъй като ПТП се случило няколко месеца преди това.

Според свидетелските показания, ищците понесли изключително тежко смъртта на М.. Повече от година не били на себе си от скръб. Обвинявали се, нямали сили и мотивация да продължат напред. Ежедневно посещавали гробищата и скърбяли за детето си.

Според свидетелските показания, семейството останало доста време в България, родителите не искали да се разделят с детето си. Изпитвали угризения, че е починал сам, без тях. Да се върнат в Г. решили заради другото си дете, за да може да продължи образованието си там. Въпреки, че харесвали да живеят в М. и там се били установили, се преместили да живеят в друг град, тъй като М. им напомнял за М.. Инцидентът се отразил тежко на психиката на ищците. На първата година от смъртта на сина им ищецът получил нервен тик – клател главата си на една страна, което му пречило да шофира кола. Въпреки посещенията при психолози и психиатри, родителите все още не се чувстват добре психически.

Съдът кредитира показанията на свидетелите, тъй като същите се подкрепят от останалите доказателства по делото – медицинска документация и съдебна психолого-психиатрична експертиза.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Предявена е претенция за репарирание на вреди от ПТП при специфичните условия, визирани в разпоредбата на чл. 513, ал. 1, вр. чл.511, ал. 1 КЗ, регламентираща възможността увредено от транспортно произшествие лице, реализирано на територията на Република България от МПС с чуждестранна регистрация от държава – членка на системата "Зелена карта", да реализира правото си на обезвреда спрямо Н.. Съгласно чл. 506, ал. 2 КЗ, бюрото е представително национално бюро на застрахователите за Република България в Съвета на бюрата, като участва и съдейства за функционирането на системата "Зелена карта" и задължителната застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите в държавите членки и в държавите, подписали Многостранното споразумение. Съгласно чл. 513, ал. 1 КЗ, в случаите на съдебен иск, произтичащ от застрахователно събитие по чл. 511, ал. 1 или 2 КЗ, и при спазване на реда по чл. 511, ал. 3 КЗ, бюрото е единствено процесуално легитимирано пред компетентния български съд, освен ако искът е предявен срещу застрахователя на виновния водач.

Съгласно чл.511, ал. 3 КЗ, претенцията на пострадалото лице може да бъде предявена пред съд, само ако бюрото не се е произнесло по подадената претенция, отказало е плащане или пък увреденият не се е съгласил с размера на претенцията. В случая не се спори, че П. М. И. и Х. П. И. предявили пред З., с ЕИК **, в качеството му на кореспондент на застрахователя на виновния водач, писмени застрахователни претенции по задължителна застраховка „Гражданска отговорност" на автомобилистите, получена от застрахователя на 19.10.2022 г. С Уведомление изх. №346/16.01.2023г., изпратено по пощата и по имейл, застрахователното дружество е информирало ищците, че във връзка с претенциите им е образувана ликвидационна преписка №54383801-0203/22 и е поискало допълнителни документи. Документите са изпратени на кореспондента по имейл. З., с ЕИК **, действащо като кореспондент на застрахователя на виновния водач, е определило застрахователно обезщетение на всеки от ищците от по 110 000 лева, изплатени по банковите им сметки на 13.06.2023г.

По силата на чл.300 от ГПК, виновността на водача на МПС „МЕРЦЕДЕС БЕНЦ", тип 166, рег. №** /британска регистрация/ за процесното ПТП, при което е загинал сина на ищците – М.П. М. не подлежи на установяване в настоящото производство и гражданският съд следва да приеме този факт за доказан.

Следователно, в случая са налице всички елементи от фактическия състав за реализиране на отговорността на Н. за причинените неимуществени вреди, а именно - виновно и противоправно поведение на водача на увреждащия автомобил, установено с влязла в сила присъда, намиращо се в пряка причинна връзка с настъпилния вредоносен резултат, вреди, както и

компетентност на бюро, предвид характера на пътнотранспортното произшествие на територията на Република България, причинено от водач на МПС с британска регистрация, чиято отговорност е била валидно застрахована в Кралство В. с покритие за България.

Съгласно чл. 52 от ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда, като се съобрази обществения критерий за справедливост и действително претърпените от ищеца неимуществени вреди от настъпилото ПТП.

В случая ищите претендират обезвреда на неимуществени вреди от смъртта на сина им, който към момента на ПТП е бил на 22 г. Житейски погледнато, загубата на дете е най-голямото нещастие, което може да сполети родителя. Чувството на безпомощност пред безвъзвратното отнемане на най-скъпото същество е непреодолимо и неминуемо води до промяна както в мирогледа на родителя, така и в поведенческите му реакции. Смъртта на детето се е отразила изключително неблагоприятно върху психиката на ищите, като болките и страданията ще ги съпътстват през целия им живот, поради невъзвратимостта на загубата им. От свидетелските показания се установява, че ищите са посветили живота си в отглеждане на децата си и осигуряване на по-добри възможности и условия на живот. Синът им вече е достигнал възрастта, в която е бил приятел, помощ и опора за родителите си, предстояло е родителите да видят сбъдването на своите мечти за сина си, да изпитат гордостта от неговите постижения и успехи, да споделят радостта от очакваните житейски събития в живота му.

Неминуемо смъртта на дете на всякаква възраст, в случая в млада възраст - на 22 години и при всякакви обстоятелства, особено внезапно, както е станало с ищите, е един от най-тежките житейски удари, които човек може да преживее. Мъката от загубата на дете, не може да се компенсира с пари, какъвто и размер на обезщетение да бъде определен, обезщетението не е в състояние да компенсира вредата. Размерът на обезщетението не се съизмерва със стойността на човешкия живот, нито оценява загубата на ищите. За целите на реализиране на отговорността, обаче, следва да се определи размер на задължението, съобразен с критерия за справедливост по чл. 52 ЗЗД.

Мъката на родителите никога няма да бъде преодоляна, но все пак съобразявайки горните критерии, изхождайки от критериите, посочени в чл. 52 от ЗЗД, съдът намира, че претърпените от ищите неимуществени вреди е справедливо да бъдат възмездени със сумата от по 200 000 лв. за всеки от тях.

Ответникът е заявил възражение за съпричиняване от страна на пострадалия М.П. М., поради непоставяне на обезопасителен колан.

Разпоредбата на чл. 51, ал. 2 ЗЗД предвижда възможност обезщетението за вреди от непозволено увреждане да се намали, ако самият пострадал е допринесъл за тяхното настъпване. От значение за определяне наличието и степента на съпричиняване на вредоносния резултат от страна на увреденото лице е съществуването на причинна връзка между поведението на

пострадалия и противоправното поведение на делинквента, доколкото намаляване обезщетението за вреди от деликт не може да почива на предположения. Затова при въведено възражение за съпричиняване, винаги следва да прецени дали конкретните установени при условията на пълно и главно доказване, действия на пострадалия са допринесли за така настъпилата вреда – създали са условия или са я улеснили, и въз основа на тях да определи обективния принос на последния. Доказателствената тежест за установяването на твърдения правнорелевантен факт принадлежи на страната, която навежда това частично правоизключващо възражение, като доказването трябва да е пълно, съобразно правилата, предписани в нормата на чл. 154, ал. 1 ГПК.

Видно от заключението на комплексната съдебномедицинска и автотехническа експертиза, не са налице обективни данни за поставен обезопасителен колан от пострадалия. В аутопсионния протокол няма данни за остатъчни типични трасологични следи от колан по тялото на починалия. При анализа на приложените по делото писмени доказателства, както и с оглед установения механизъм на ПТП, автоекспертът е посочил, че ако пострадалият е бил с поставен предпазен колан, главата му не би достигнала до тавана и съответно до предната част на автомобила. В случая деформациите на купето и силата на удара не са били такива, че да са причина за травмата на главата при поставен обезопасителен колан.

От протокола за аутопсия се установява, че пряката причина за смъртта е аспирацията на кръв и задушаване. Това е настъпило, тъй като поради черепномозъчната травма пострадалият не е бил в съзнание и съответно е бил неспособен да промени положението на тялото и главата си и да не позволи попадане на кръв в дихателните пътища. Също така счупванията на носните кости и етмоидалната /килийчестата/ кост са осигурили достатъчното количество кръв, което да бъде вдишано и да блокира достъпа на въздух до алвеоларните стени. Становището на съдебния медик, изразено в съдебно заседание, е, че ако пострадалият е бил с ограничено движение, т.е. ако в момента на удара е бил с поставен предпазен колан, не би трябвало да настъпят тези вреди по вид и тежест, особено предвид уточнението, че купето на автомобила е изцяло обезопасено. До голяма степен поставеният обезопасителен колан е спасил живота на пътуващите в предната част на автомобила, за които има обективни данни, че са били с поставен колан и са претърпели значително по-леки телесни увреди.

С оглед обективно установеното по делото, възражението за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия М.П. М., поради непоставяне на обезопасителен колан, е основателно, като съдът определя същото на 10%.

Отчитайки определения процент на съпричиняване, на основание чл.51, ал.2 ЗЗД определеният общ размер на обезщетението подлежи на редуциране, като справедливото по смисъла на чл.52 от ЗЗД обезщетение е в размер на сумата от по 180 000 лв.

В случая безспорно е установено, че З., с ЕИК **, действащо като кореспондент на застрахователя на виновния водач, е определило застрахователно обезщетение на всеки от ищците от по 110 000 лева, изплатени по банковите им сметки на 13.06.2023г.

След редуциране на общия справедлив размер на обезщетението от по 180000 лв. по смисъла на чл.52 от ЗЗД с направеното доброволно плащане от страна на З., сумата която остава да се изплати на всеки от ищците е в размер на 70 000 лв. за всеки от тях.

С оглед изложеното, предявените искове от П. М. И. и Х. П. И. са основателни до размера от 70 000 лв., за всеки от тях, като над този размер до претендираните 90 000 лв., частични искове от 140 000 лв., същите следва да се отхвърлят като неоснователни.

По искането за присъждане на законна лихва:

Съгласно чл. 512, ал. 1 КЗ, когато към бюро то се предяви претенция за обезщетение, се прилага чл. 496 КЗ. Разпоредбата на чл. 496, ал. 1 КЗ предвижда, че срокът за окончателно произнасяне по претенция по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите не може да е по-дълъг от три месеца от нейното предявяване по реда на чл.380 пред застрахователя, сключил застраховката "Гражданска отговорност" на автомобилистите, или пред неговия представител за уреждане на претенции. Когато документите по ал. 3 са недостатъчни за удостоверяване на съществени обстоятелства във връзка с настъпването на пътнотранспортно произшествие, застрахователят може да изисква представянето на документи и доказателства, изготвени от други компетентни органи или лица (чл. 496, ал. 4 КЗ).

Установява се от представените доказателства, че писмените застрахователни претенции от всеки от ищците са постъпили в З., на 19.10.2022 г. Ето защо, ответникът е изпаднал в забава с изтичането на тримесечния срок от тази дата, поради което законна лихва се дължи от 19.01.2023 г.

В случай, че застрахователят по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите е направил доброволно плащане на обезщетение за неимуществени вреди на увредено лице, застрахователят дължи законна лихва върху тази сума от датата на забавата до датата на предложеното изпълнение.

С оглед изложеното съдът намира, че на П. М. И. и Х. П. И. се дължи законна лихва върху сумата от по 110000 лв. – от 19.01.2023 г. /датата, на която изтича тримесечния срок от датата на узнаване от посочения в регистъра по чл. 503, ал.8 КЗ кореспондент/ до 12.06.2023г./датата на доброволното плащане от застрахователя/. Служебно изчислена от съда, дължимата лихва за

периода 19.01.2023 г. - 12.06.2023г. е в размер на 5059.69 лв., като над този размер до претендираните 7948,90 лв. претенциите следва да се отхвърлят като неоснователни.

С оглед изложеното, СНЦ „Н.“, с ЕИК: **, със седалище и адрес на управление Област: С. (столица), Община: С., населено място: град С., п.к. ** следва да заплати на всеки един от двамата ищци П. М. И., с ЕГН ***** с постоянен адрес град С., ** и Х. П. И., с ЕГН ***** с постоянен адрес село П., община С. сумата от по 70 000 лева представляваща допълнително застрахователно обезщетение над изплатеното такова в размер на 110 000 лева на всеки от тях за репарирание на реално претърпените от всеки от ищците неимуществени вреди - болки и страдания, вследствие на ПТП, настъпило на 13.08.2022г., при което е починал техният син М.П. М., ведно със законната лихва върху сумите, считано от 19.01.2023г. до окончателното им изплащане, като отхвърли исквете над присъдените 70 000 лв. до претендираните 90 000 лв., част от 140 000 лева за всеки от ищците, както и за законна лихва от 19.10.2022 г. до 19.01.2023 г. като неоснователни.

Следва СНЦ „Н.“, с ЕИК: **, със седалище и адрес на управление Област: С. (столица), Община: С., населено място: град С., ** р-н С. бул./**, да заплати на всеки един от двамата ищци П. М. И., с ЕГН ***** с постоянен адрес град С., ** и Х. П. И., с ЕГН ***** с постоянен адрес село П., община С. сумата от по 5059.69 лв. на всеки от ищците, представляваща законната лихва върху вече изплатеното на всеки от ищците застрахователно обезщетение за неимуществени вреди от по 110 000 лева считано от датата, на която изтича тримесечния срок от датата на узнаване от посочения в регистъра по чл. 503, ал.8 КЗ кореспондент – 19.01.2023 г. до датата изплащането на обезщетението - 12.06.2023г.

Съгласно [чл. 3-5 от Закона за въвеждане на еврото в Република България \(ЗВЕРБ\)](#), [решение \(ЕС\) 2025/1407](#) на Съвета от 8 юли 2025 година относно приемането на еврото от България, считано от 1 януари 2026 г. и [Регламент \(ЕС\) 2025/1409](#) на Съвета от 8 юли 2025 година за изменение на [Регламент \(ЕО\) № 2866/98](#) по отношение на валутния курс към еврото за България, към настоящия момент официална парична единица е еврото, равностойно на 1,95583 български лева. Поради това, всички горепосочени суми следва да се превалутират по правилата на [чл.12-13 от ЗВЕРБ](#), тъй като решението е постановено след 01.01.2026г.

С оглед изложеното, СНЦ „Н.“, с ЕИК: **, със седалище и адрес на управление Област: С. (столица), Община: С., населено място: град С., п.к. ** следва да заплати на всеки един от двамата ищци П. М. И., с ЕГН ***** с постоянен адрес град С., ** и Х. П. И., с ЕГН ***** с постоянен адрес село П., община С. сумата от по 35 790,43 евро (70 000 лева) представляваща допълнително застрахователно обезщетение над изплатеното такова в размер на 110 000 лева на всеки от тях за репарирание на реално претърпените от всеки

от ищците неимуществени вреди - болки и страдания, вследствие на ПТП, настъпило на 13.08.2022г., при което е починал техният син М.П. М., ведно със законната лихва върху сумите, считано от 19.01.2023г. до окончателното им изплащане, като отхвърли исковите над присъдените 35 790,43 евро (70000 лева) до претендираните 46 016,27 евро (90 000 лв.), част от 71 580,86 евро (140 000 лева) като неоснователни.

С оглед изложеното, СНЦ „Н.“, с ЕИК: **, със седалище и адрес на управление Област: С. (столица), Община: С., населено място: град С., ** р-н С. бул./**, следва да заплати на всеки един от двамата ищци П. М. И., с ЕГН *****, с постоянен адрес град С., ** и Х. П. И., с ЕГН *****, с постоянен адрес село П., община С. сумата от по 2 586,97 евро (5059.69 лв.) на всеки от ищците, представляваща законната лихва върху вече изплатеното на всеки от ищците застрахователно обезщетение за неимуществени вреди от по 110 000 лева, считано от датата, на която изтича тримесечния срок от датата на узнаване от посочения в регистъра по чл. 503, ал.8 КЗ кореспондент – 19.01.2023 г. до датата изплащането на обезщетението - 12.06.2023г., като над тази сума до претендираните 4 064,21 евро (7948,90 лв.) исковите им следва да се отхвърлят като неоснователни.

По отговорността за разноски:

От представените по делото доказателства се установява, че на ищците е предоставена безплатна правна помощ по реда на чл. 38, ал. 2 ЗАДв. Съгласно посочената разпоредба адвокатът, оказващ безплатно адвокатска помощ, има право на адвокатско възнаграждение, ако се касае за случай по чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА и ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски. С решение от 25.01.2024 г. по дело С-438/22 на СЕС е прието, че Наредба № 1/2004 г. за МРАВ е равнозначна на хоризонтално определяне на задължителните минимални тарифи, забранено от чл. 101 от ДФЕС, имащ директен ефект в отношенията между частноправните субекти и пораждащ правни последици за тях, поради което се явява нищожна. В този смисъл съдът е свободен да определи размера на дължимото адвокатското възнаграждение по своя преценка, съобразявайки се с приетите до настоящия момент критерии – фактическа и правна сложност на делото, обем на осъществената правна защита – написване на искова молба или подаване на отговор, явяване в съдебни заседания, представяне или не на писмени бележки по делото, както и броя на проведените съдебни заседания.

В случая се касае за субективно съединени икове, но фактическите обстоятелства, на които се основават, са едни и същи. Ищците имат един и същ интерес и за осъществената защита на всеки от тях процесуалният им представител е извършил едни и същи действия, като е изградена обща защита на страните и е изложено становище по повдигнатите в производството възражения. Поради това съдът намира, че с оглед фактическа и правна сложност на делото, обема на оказаната правна помощ на ищците,

адвокатското възнаграждение на представляващия ги адв. Е. Ж. следва да бъде определено в размер на 4 650 евро по всички искове.

С оглед изхода на делото, СНЦ „Н.“ следва да заплати на адв. Е. Ж. адвокатско възнаграждение за осъщественото представителство на П. М. И. и Х. П. И. в размер на 3 563,30 евро.

Ответникът е направил разноски за адвокатско възнаграждение – 27 228 евро и заплатени възнаграждения за експертизи - 1 011,28 евро, или общо 28 239,28 евро.

С оглед отхвърлената част от исковете, ищците следва да заплатят на СНЦ „Н.“ сумата 6 599,52 евро – разноски в производството.

На основание чл.78, ал.6 от ГПК ответникът СНЦ „Н.“ следва да бъде осъден да заплати в полза на Държавата, по бюджета на съдебната власт, държавна такса в размер на 3 002,39 евро, както и сумата 1 161,10 евро - разноски в производството, заплатени от бюджета на съда.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА СНЦ „Н.“, с ЕИК: **, със седалище и адрес на управление Област: С. (столица), Община: С., населено място: град С., ** р-н С., бул./** **да заплати на** всеки един от двамата ищци П. М. И., с ЕГН ***** с постоянен адрес град С., ** и Х. П. И., с ЕГН ***** с постоянен адрес село П., община С. сумата **от по 35 790,43 евро** (тридесет и пет хиляди седемстотин и деветдесет хиляди евро и четиридесет и пет евроцента, с легова равностойност 70 000 лева) представляваща допълнително застрахователно обезщетение над изплатеното такова в размер на по 110 000 лева на всеки от тях за репарирание на реално претърпените от всеки от тях неимуществени вреди - болки и страдания, вследствие на ПТП, настъпило на 13.08.2022г., при което е починал техният син М.П. М., ведно със законната лихва върху сумите, считано от 19.01.2023г. до окончателното им изплащане, като **ОТХВЪРЛЯ** исковете над присъдените 35 790,43 евро (70 000 лева) до претендираните 46 016,27 евро (90 000 лв.), част от 71 580,86 евро (140 000 лева), като неоснователни и недоказани.

ОСЪЖДА СНЦ „Н.“, с ЕИК: **, със седалище и адрес на управление Област: С. (столица), Община: С., населено място: град С., ** р-н С. бул./** **да заплати на** всеки един от двамата ищци П. М. И., с ЕГН ***** с постоянен адрес град С., ** и Х. П. И., с ЕГН ***** с постоянен адрес село П., община С. сумата от по **2 586,97 евро** (две хиляди петстотин осемдесет и шест евро и деветдесет и седем евроцента, с легова равностойност 5059.69 лв.) на всеки от ищците, представляваща законната лихва върху вече изплатеното на всеки от ищците застрахователно

обезщетение за неимуществени вреди от по 110 000 лева, считано от датата, на която изтича тримесечния срок от датата на узнаване от посочения в регистъра по чл. 503, ал.8 КЗ кореспондент – 19.01.2023 г. до датата изплащането на обезщетението - 12.06.2023г., като **ОТХВЪРЛЯ** исковете над тази сума до претендираните 4 064,21 евро (7948,90 лв.), като **неоснователни и недоказани**.

Присъдените в полза на ищците П. М. И., с ЕГН ***** и Х. П. И., с ЕГН ***** суми могат да бъдат заплатени по следната банкова сметка с **, с титуляр П. М. И..

ОСЪЖДА СНЦ „Н.“, с ЕИК: **, със седалище и адрес на управление Област: С. (столица), Община: С., населено място: град С., ** р-н С. бул./** да заплати на адв. Е. И. Ж. от АК – С., с личесн № *****, с адрес на кантората: гр. С., ** **сумата 3 563,30 евро** (три хиляди петстотин шестдесет и три евро и тридесет евроцента) адвокатско възнаграждение за осъщественото представителство на П. М. И. и Х. П. И. в настоящото производство, съобразно уважената част от исковете.

ОСЪЖДА П. М. И., с ЕГН ***** с постоянен адрес град С., ** и Х. П. И., с ЕГН ***** с постоянен адрес село П., община С. да заплатят на СНЦ „Н.“, с ЕИК: **, със седалище и адрес на управление Област: С. (столица), Община: С., населено място: град С., ** р-н С. бул./** сумата **6 599,52 евро** (шест хиляди петстотин деветдесет и девет евро и петдесет и два евроцента) – разноски в производството.

ОСЪЖДА СНЦ „Н.“, с ЕИК: **, със седалище и адрес на управление Област: С. (столица), Община: С., населено място: град С., ** р-н С. бул./**, да заплати в полза на Държавата, по бюджета на съдебната власт, държавна такса в размер на 3 002,39 евро, както и сумата 1 161,10 евро - разноски в производството, заплатени от бюджета на съда.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред П. апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – С.: _____